

הגדה לשבת הגדול

"בכל דור ודור
עומדים עליינו לצלותנו
והקב"ה מצילנו מידם"

משעבוד
לגאולה
ביחד ננצח

The Lema'an Achai
Shabbat Hagadol Hagadah

דברי קדושה - גנזה בלבד!

A Message from the Executive Director

Rabbi Aurohom Leventhal

Magid, although only one of the 15 steps in the Seder night, is without question the most important.

The word Hagada itself comes from the same root as Magid מגיד. Both words mean to tell. Magid being the action of retelling and Hagada the tool with which we perform.

Our actions of Pesach night are the fulfillment of the

mitzva of בְּנֵי...הגדת לְבָנֶךָ an obligation to recall the great miracles of the Exodus from Egypt that forged us into the Nation of Israel, the Jewish people of which we are proudly members.

This Mitzva is not simply relaying the action and drama of the story but rather a confirmation of our relationship to HaShem and His direct involvement in our lives, then, now and always. Through transmission from parent to child, the Jewish nation has survived and flourished to become a conduit of heavenly blessing and a light unto the world.

Most Jews, no matter how affiliated, have

some semblance of a Seder. It might be only matza and wine accompanied by a worn Hagada, but even those basic symbols tell of the connection all Jews have with the night of the 15th of Nisan, the birthday of Am Yisrael.

The great Chasidic Rebbe, the "Ohev Yisrael" of Viznitz, came to Eretz Yisrael for the first time. After overhearing conversation in the streets he said that even the most secular of Israelis understand the secret of the Jewish people.

When asked "How are you?" they usually respond "Hakol Bseder" (everything is ok). The truth is that in fact "Hakol, everything, is in the Seder."

Through Magid we infuse our children with the events of the past that paved the way for our today and tomorrow.

And this is why no matter "which category" of the 4 sons our children may belong to, we are obligated to relate to them on their level.

It's not just another story. It's OUR story.

May our fulfillment of this Mitzva bring about the geula Shleima, the final redemption.

Happy and Kosher Pesach!

Magid tells the story of our journey from bondage to freedom. Each client family of Lema'an Achai has their own story of beginning in crisis and ending with personal freedom and independence. This Pesach, as we retell the story of the history of the Jewish people let's remember the experiences of Lema'an Achai families.

לבוא לידי ביטוי אפילו רק בקיום מצות אכילת מצה, קידוש על היין וקוריאת מותן הגדה ישנה ובלוויה, אבל גם אותם הסמלים בסיסיים מסמלים לנו על הקשר שיש לכל היהודים עם ליל ט"ז בניסן, יום תחייתו מחדש של עם ישראל.

הרבי החסידי הגדול, "אוחב ישראל" מוז'נץ, הגיע לארכץ ישראל בפעם הראשונה והראשונה, ולאחר ששמע שיחות בין יהודים ברחוותה, אמר הרבי שאפילו היהודים החלונים ביותר בישראל ממביניהם את סודו של העם היהודי ואפילו כשם נשאלים לשולומם הם בדרכם כל עונם "הכל בסוד". קלונם, האמת היא, שלמעשה "הכל, כל מה שחשוב להמשך קיומו של העם היהודי, נעצר בלילה הסוד".

המגיד מספר את סיפור מסעו של עם דרכן אמרית המגיד, אנו מחדירים לילדינו את מאורעות העבר, את היחסותם, שסלו את הדרך להוויה ולמהו שלנו.

וזאת הסיבה שלא משנה לאיזו קטגוריה מאורעות הבנים מהגדודה שיכים ילידינו שלנו, אנו מחובבים למדם אוטם את יהודות ואת סיפור יציאת מצרים בשפה ובדרך המובנת להם.

זה לא עוד סיפור. זה הסיפור שלנו, סיפורו של העם היהודי שעובר מדור לדור.

יהי רצון שקיים המצוות שלנו יזרע עליינו את הגאולה השלמה, הגאולה הנצחית.

פסח כשר ושמח!

למרות שהחלתה של 'המגיד' הוא ורק אחד מחמשה עשר הפעולות שאנו חזו מתקיימים בלילה הסדר, ומונחים אותן בתחילת הגדה, הוא לא ספק החשוב מכלום.

המילה 'הגדה' עצמה באה מאותו שורש נגד, מגיד. שתמיילים הללו פירושן 'ספר'. המגיד הוא הפעולה של הסיפור חדש, והגדה היא הכל שאיתנו אנו מספרים את הספר.

הפעולות שלנו בלילה הסדר, הן למעשה קיום הלכה למעשה של מצות והגדת

ישראל משעendar לגאולה, לחירות. כל משפחה שלמעןachi מסיעת יש את הסיפור האישי שלהם שמתחיל משבור ומוותים באותה לחירות העצמאות אישית. לעם ישראל, אותו עם,

בפסח הזה, בשעה שאנו במספרים גאים להיות חלק ממנו אנו רק מתו זיהוי, נצדק גם את המשפחות של היעבדות הפעולה והדרמה של הסיפור, אלא גם אשׂור ליחסו לה ולמעורבותו הישירה בחיננו, אז, עשייה ולתמיד.

דרכן העברות השרביט מדור לדור, מהורים לילדים, עם ישראל ומהילדים לנכדים, שגדש והפך לצינור שדר, שבעיר את ברכות ה', את האור הגדול של הבורא לכל רחבי העולם.

לובב היהודים, מוחדרים ככל שייזה ליהודים ולזוהותם היהודית, יש זיקה מסוימת, אפילו רק לモאיות עין, ללילה סדר זה יכול

דבר המנכ"ל

הרב אבורם לוינטאל

למרות שהחלתה של 'המגיד' הוא ורק אחד מחמשה עשר הפעולות שאנו חזו מתקיימים בלילה הסדר, ומונחים אותן בתחילת הגדה, הוא לא ספק החשוב מכלום.

המילה 'הגדה' עצמה באה מאותו שורש נגד, מגיד. שתמיילים הללו פירושן 'ספר'. המגיד הוא הפעולה של הסיפור חדש, והגדה היא הכל שאיתנו אנו מספרים את הספר.

הפעולות שלנו בלילה הסדר, הן למעשה קיום הלכה למעשה של מצות והגדת

ישראל משעendar לגאולה, לחירות. כל משפחה שלמעןachi מסיעת יש את הסיפור האישי שלהם שמתחיל משבור ומוותים באותה לחירות העצמאות אישית. לעם ישראל, אותו עם,

בפסח הזה, בשעה שאנו במספרים גאים להיות חלק ממנו אנו רק מתו זיהוי, נצדק גם את המשפחות של היעבדות הפעולה והדרמה של הסיפור, אלא גם אשׂור ליחסו לה ולמעורבותו הישירה בחיננו, אז, עשייה ולתמיד.

דרכן העברות השרביט מדור לדור, מהורים לילדים, עם ישראל ומהילדים לנכדים, שגדש והפך לצינור שדר, שבעיר את ברכות ה', את האור הגדול של הבורא לכל רחבי העולם.

לובב היהודים, מוחדרים ככל שייזה ליהודים ולזוהותם היהודית, יש זיקה מסוימת, אפילו רק לモאיות עין, ללילה סדר זה יכול

הא לחמא עניה

די אכלו אברתנא באָרְעָא דְמִצְרַיִם.

כל דכפין ייתי וויכל, כל דצעריך ייתי ויפסה.

השפא הכא, לשנה הבאה באָרְעָא דִישְׁרָאֵל.

השתא עבדי, לשנה הבאה בני חורין.

מה נשתנה הלילהaha מפל הלילות?

שבדכל הלילות אנו אוכליין חמץ ומצה; הלילה ההא - קלו מאה?!

שבדכל הלילות אנו אוכליין שאר ירקות; הלילה ההא - מירור!?

שבדכל הלילות אין אנו מטבחילין, אפלו פעם אחת; הלילה ההא - שטוי פעםים!?

שבדכל הלילות אנו אוכליין בין יוושבין ובין מסבין; הלילה ההא - קלנו מסבין!?

כל מישנצריך יבוא ויינס לתהlixir השיקום של למען אחוי.

השתא הכא, לשנה ישם כאלה סביבנו שנמצאים בנסיבות של שעבוד,

לשנה הבאה, בעד"ה, התוצאה תהיה שהם יהיו בני חורין - בנסיבות של גאולה.

השתא עבדי, לשנה הבאה בני חורין! - מעבדות ומשעבוד לחירות ולגאולה -

נפשית, חברתיות וככללית,

לא רק להקרנות פסח - אלא מעתה ולהתميد!

Let anyone who is in need come in and join the process of rehabilitation of Lema'an Achai:

-This year there are people around us who are in subjugation.

- Next year, G-d willing, they will be free and redeemed.

This year we are slaves, next year we shall be free! From slavery and subjugation to freedom and redemption- emotionally, socially and economically.

NOT ONLY FOR PESACH – BUT NOW AND FOREVER!

מה נשתנה? Everything is different!

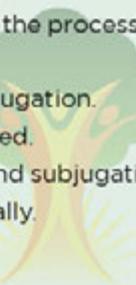
How is the Lema'an Achai program of 'Smart Chesed' different from other Chesed programs?

Our program succeeds in redeeming the entire family from subjugation to economic redemption!

The Lema'an Achai program aims at restoring the self-respect and self-confidence to the family bread-winner(s)!

Our program assists the needy to help himself and achieve independence - without being beholden to others.

'Smart Chesed', the Lema'an Achai program, performs Chesed at the highest level of Tzedakah according to the Rambam.

כל דכפין ייתי וויכל וכל דצעריך ייתי ויפסה:

נשאלת השאלה: את החלק הזה בהגדה אנחנו אמרים אחרי שכבר תחלהנו את ליל הסדר, ואם אנחנו פונים אל הרובעים והנכרים, הרי ברור הדבר שהם אינם נמצאים בתוך הבית שלנו. או איך מועילה הקריאה הזאת שלהם בני חורין. שיאכלו לא מוחדים שמתבבשים לקחת אוכל אלא בני חורין כאלה שייצאו מגלות לחירות. נמצאים עניים ונזוקנים?

מה נשתנה? הכל נשתנה!

במה שונה שיטת 'חסד עם תבונה' של למען אחוי מכל החסדים?

על-ידי 'חסד עם תבונה' למען אחוי מצליחה להוציא את המשפחה כולה משעבד לగאולה כלכלית!

שחסד עם תבונה של למען אחוי זה קודם כל להיחזק את הכבוד ובげthon העצמי למפרנסי המשפחה!

שחסד עם תבונה של למען אחוי זה לגרים לנזק לעצמו להגיע לעצמאות -

ללא תלות אחרים.

שחסד עם תבונה של למען אחוי היא עשית חסד לפי המעלתה העליונה של הרמב"ם בצדקה.

Shabbat HaGadol

The Shabbat before Pesach is called "Shabbat HaGadol." Why is it called that?

In Parashat "Bo" the Torah states: "On the tenth of this month they shall take for themselves, each man a sheep for the family." In that year, 2448 to the Creation, the tenth of Nisan fell on Shabbat.

The gentile first-born came before the Children of Israel and asked them: Why are you doing this? Why are you taking a sheep on the Sabbath? They replied: "This is the Passover offering to HaShem," who will slay all the first-born of Egypt. They went before Pharaoh and their parents and asked them to release the Children of Israel so that the first-born sons would not die. They refused and the first-born made war against them and killed many of them.

This is the meaning of the verse "to strike Egypt with its first-born." The Holy One, Blessed be He, struck the Egyptians by means of their first-born.

Another reason that this Shabbat is called "Shabbat HaGadol" is that we read in the haftarah (prophetic reading) the verse: "Behold I send to you the Prophet Eliyahu, before the great and terrible day of the Lord."

And a further reason: The commandment to offer the Passover sacrifice was one of the first commandments that involved each of the Children of Israel. Through this mitzvah, they achieved their religious majority, the status of an adult "Gadol" who is obligated to fulfill all the commandments. This Shabbat celebrates the adult status of the Jewish People.

What Do We Do on Shabbat HaGadol?

It says in the Mishna Berura: And today it is the custom of the rabbi to give a major discourse on Shabbat HaGadol to instruct the people in G-d's ways and to teach them how to observe the festival properly, namely the laws of koshering, destroying hametz and baking matzah and the other laws of Pesach. That is to say, it is a mitzvah on this Shabbat, referred to as Shabbat HaGadol, to go and hear the laws of Pesach in advance of the festival in order to learn how to carry them out properly.

In many communities it is customary to read part of the Haggadah on Shabbat HaGadol. From "We were slaves" until "To atone for all our sins," namely, the section called "Magid" where we recite the story of the Exodus.

We are happy to strengthen this practice and it is an honor to present you with the "Haggadah of Shabbat HaGadol of Lema'an Achai".

שבת הגדול

שבת הגדול היא שבת שלפני פסח. ולמה נקרא שמו שבת הגדול?
נאמר בפרשת בא: "בעשה לחודש הזה ויקחו להם איש שהבית
אבות". באותה שנה, שנת 2448 לבריאת העולם, העשiry בנים חל
ביום השבת.

באו בכורות אומות העולם לפני בני ישראל ושאלום מהו הי' עוזן
קר' מהי הסיבה שלוקחים שהשבת? אמרו להם "זבח פסח לה"
שיירוגו בכו"ם מצרים. הכלו לפני פרעה ולפני הוריהם וביקשו
מהם לשלוח את ישראל כדי שהבכורות לא יموתו, ולא רצוי ועשה
הבכורות מלוחמת והרגו בהם הרבה.
וזה הפירוש "למכה מצרים ובכוריים" שהקב"ה היכא את המצרים
ע"י חכמים ממש.

סיבה נוספת לכך שבת זו נקראת שבת הגדול: בהפטורת השבת, קוראים את הפסוק "הנה אני
שולח לכם את אליה הנביא, לפני יום ה' הגדול והגנורא".

וכייחודה: מצוות הקרובת קורבן פסח הייתה מהמצוות הראשונות בחן המצוות בני-ישראל.
בקץ, כביכול, הם הפכו ל'גדול' המחויב בקיום מצוות, ולפיכך השבת מציינת את יום גידילתם של
בני-ישראל.

מה עושים בשבת הגדול?

המשנה ברורה כתוב: וככש, נהגים שהרב דרוש בשבת הגדול דרשה גדולה כדי להודות לעם דרכו.
ה' ללמוד המשעה אשר יושון, דהינו, הלכות דיני הגללה וביעור חמץ ואפיית מצות ושאר הלכות פסח.
כלומר, שיש מצווה בשבת שנקראת שבת הגדול לילת לשמעו את ההלכות ליראת חוג הפסח כדי לדעת
את המשעה אשר יעשה.

בקהילות רבות נהגו לקרוא בשבת הגדול חלק מההגדה, מ"עבדים היינו" ועד "לכפר על כל עוננותינו"
**אנו שמחים לחזק את המנהג זהה, ומתכבדים להגיש לכם את 'הגדת שבת
הגדול' של למען אחוי.**

הגדה מתחילה עם חד - הכניםת אורחים

שאלת רשותה מודיעו דוקא המצווה הזאת
הגדה פותח 'בכל דופן יתני ויכל וכל דרכך
יתני ויפסח?' רורי זה נכון בכל שבת ומועד
ישראל?!

'השתא עבדי, לשנה הבאה בניchorin'
נשאלת השאלה כיצד יכול יהודי בימינו למן
שעכשי אונחנו עבדים ורק לשנה הבאה בני
chorin. הרוי אנחנו לא עבדים באמות? זה נראה
כמו טקס שכתב לפני הרבה שנים ולא ממש
ולוונטי לדור הגאולה שבו אנחנו חיים?

אלא שהוכנסו אורחים חשובות באחת בכל שבת
וחגי ישראל אלא שבסוף זה נכון שבת עתים
משמעותו הוא בגאולה. בסוף עצמו
אדם חייב לדאות את עצמו כדי הוא ממש
עתה יצא ממצרים. הוא חייב לעבור תהליך של
יציאה מצרים ומן המצריים, ואיך אפשר לצאת
בעצמך אם לא דאגת לחבירך? הגאולה שעדי
תלויה קודם כל בגאולה של החברים שאין להם
את האפשרות לחגוג.

מעשה ברבי אליעזר ורבי יהושע ורבי אלעזר בן עזירה ורבי עקיבא ורבי טרפון שהיו מסכין בבני ברק, וכי מספרים ביציאת מצרים כל אותו הלילה עד שבאו תלמידיהם ואמרו להם: רבותינו הגיע זמן קריית שמע של שחרית.

אמר אלעזר בן עזירה: הרי אני כבן שבעים שנה, ולא זכיתי שתאמור יציאת מצרים בלילה עד שדרשה בן זומא: שנאמר, למען תזפר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך - הימים, כל ימי חייך - הילות. וחכמים אומרים: ימי חייך - הימים נאה, כל ימי חייך - להביא לימות המשיח.

ברוך המקום, ברוך הוא. ברוך שגטן תורה לעמוישראל, ברוך הוא. פננד ארבעה בניים דברה תורה. אחד חכם, ואחד רשע, ואחד פם, ואחד שאינו יודע לשאול.

We were slaves to our bank overdraft and our bad spending habits.

Many studies show that families in the cycle of poverty for years find it difficult to escape, and remain subjugated to neediness – they, their children and their children's children, generation after generation.

Therefore it is a great Mitzvah to fulfill the Rambam's highest level of Tzedakah and release the family from the emotional and economic condition of poverty.

And whoever tells the needy about Lema'an Achai and 'Smart Chesed' is worthy of praise!

And whoever supports Lema'an Achai and 'Smart Chesed' – is worthy of praise!

הגדה לשבת הגדול

נווהגים לומר ביום שבת הגדול לפני תפילה מנהה:

עבדים היינו

לפרעה במצרים, ויוציאנו יהוה אלהינו משם ביד חזקה ובזרע נתניה. ולאחר לא הוציא הקדוש ברוך הוא את אבותינו מצרים, הרי אנו ובנו ובנו בנו משבדים היינו לפרעה במצרים. ואפלו כלנו חכמים, כלנו נבוגים, כלנו זקנים, כלנו יודעים את התורה, מצוה לנו לספר ביציאת מצרים.

וכל המרבה לספר ביציאת מצרים הרי זה משבח.

עבדים היינו לאובדד אפט בבנה

מחקרים מראים שימושה הנמצאות במגל העוני במשך שנים יתאפשר לצאת ממנה וייתמושuds לעוני – הם, ובניהם וביניהם, דור אחרי דור. וכן מצואה גוזלה היא להים את מעלת הצדקה העליונה של הרמב"ם ולהוציא את כל המשפחה ממציאות נפשית וכלכלית של עוני.

וכל המרבה לספר לנזקים על מען אחוי וחסד עם תבונה – הרי זה משובח! **וכל המרבה לתמוך במעט אחוי ובשיטות 'חסד עם תבונה' הרי זה משובח!**

ליל הסדר – הלילה שבו אנחנו חלק מהסיפור:

בליל הסדר העיקר איננו למדוד על ההיסטוריה של עם ישראל. אין זה הזמן של לימוד אל תונת הלילה, שהרי קשה ללמד כשר ישבים סביב השולחן כל כך הרבה אנשים בגילאים שונים, לפעמים שלושה ואפלו ארבעה דורות. קשה ללמד כך בצוורה מסודדת. ביליל הסדר אנחנו מנבאים שאנו חלק מהסיפור והחובה עליינו להמשיך את הסיפור לדורות הבאים. ביליל הסדר אנחנו מתחברים את סיפור העבר, שהפרק לעם ישראל שהפרק לעם היהודי וכו'. ביליל הסדר אנחנו מנבאים שאנו חלק מהסיפור והחובה עליינו להמשיך את הסיפור לדורות הבאים. ביליל הסדר אנחנו מתחברים את סיפור העבר, עם ההווה והעתיד.

בליל הסדר אנחנו הסיפור כולם. אנחנו המשכו של חסיף שהתחיל לפני אלף שנים וממשיכם גם ליל הסדר הזה. אנחנו חלק מהסיפור המופלא הזה. ביליל הסדר מספרים הדורות הקודמים

יכל מראש חדש, תלמוד לומר ביום ההורא, אי ביום ההורא יכול מבעוד יום, תלמוד לומר בעברו זה - בעבר זה לא אמרתי אלא בשעה שיש מצה ונורר מנהיים לפניה.

מתחללה עובדי עבודה זורה כי אבותינו, ועכשוו קרבני המקומות לעבדתו, שנאמר: ויאמר יהושע אל כל העם, פה אמר יהוה אלמי ישראל: בעבר הנהר ישבי אבותיכם מעולם, תרח אבי אברהם ואבי נחורה, ויעבד אליהם אחרים. וakah את אביכם את אברהם מעבר הנהר ואוללה אותו בכל ארץ קנען, וארבה את זרעו ואפן לו את יצחק, ואתן ליצחק את יעקב ואת עשו. ואתן לעשו את הר שער לרשׁת אותה, ויעקב יבניו ירדי מצרים.

משבוד לגאולה

SHIRA'S LETTER

Shalom and greetings,

My name is Shira L. I was a homemaker for twenty years with many marital problems. Over the years, six children were born, and the fear of divorce grew. Five years ago, I received a new perspective that shed light on my life, and with the remaining strength in me, I decided to pursue studies in social work. In the second year of my studies, I summoned courage, initiated divorce proceedings, and said "Enough!" to the abusive relationship I was subjected to. It was a very stressful period, one with thoughts and worries that did not let me rest. From above, God arranged for me to do my practical training at Lema'an Achai. I confided in my instructor, Debbie Dissen, that I was going through a divorce process and had a troubling thought: how could I, needing help myself, assist people in need? Additionally, I told Debbie that I was dropping out of my studies and

had no time or inclination for learning when my children, who needed basic necessities that I couldn't provide, were waiting. Also, there were electricity bills, water bills, property tax, and more, all waiting for payment. On a bright day, I had to confront all this heavy burden, feeling helpless and clueless. I was at a loss! I decided to quit studying to work and bring home some money.

Debbie heard me, saw my difficulty and distress, and said: Shira, continue your studies, and we, at Lema'an Achai, will help you. From that moment on, this special family entered my life and my family's life. Lema'an Achai believed in me and my abilities and came to my aid. They accompanied me with compassionate kindness, and there is no greater mitzvah than helping a person stand on their own two feet. With the wonderful assistance, my family and I were able to stand on our own.

It is fitting here to enumerate all the assistance and services that they

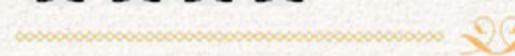
Continued on page 17

חכם מה הוא אומר? מה העדות והתקדים ומהמשפטים אשר צויה יהוה אלהינו אתכם? אף אתה אמר לו כהלכה הפסח: אין מפטירין אחר הפסח אפיקומן.

רשע מה הוא אומר? מה העבודה הזאת לכם? لكم - ולא לו. ולפי שהוזיא את עצמו מן הכלל לפני בערך. ואף אתה הקהה את שמי ו아버지 לו: בעבר זה עשה יהוה לי בזאת ממצרים. לי - ולא לו. אילו היה שם, לא היה נגאל.

תם מה הוא אומר? מה זאת? ואמרף אליו: ברוח יד הוציאנו יהוה ממצרים, מבית עבדים.

ושאיינו יודע לשאל - אפת פתח לו, שנאמר: והגדת לבני ביום ההורא לאמר, בעבר זה עשה יהוה לי בזאת ממצרים.

ושאיינו יודע לשאל הרב אליעזר שנקולבסקי

ילד שאינו שואל. העונג של ילד. המורים מאותבים בו. לעולם אינו מפוץ לא מתפוץ לדברי המבוגרים. "לא יצא מהקווים". לא שואל שאלות מתריסות, שאלות מעצבנות, שאלות לא במקום, שאלות והמעדרות על סכנות. ילד כבשושן.

ונודע באנת אין שואל?

האם מפני שאינו יודע לנוכח את השאלה? אין מבחין בשינוי ואינו מתעורר לשואל או מפני שאין לו אמון בחרורים / מורים / רבנים / מבוגרים. ואולי הוא אף אינו מאמין שישנה בכלל תשובה? אולי הוא מפחד מהתשובה? זו עלולה לטלטל את עולמו, לדודש ממנו לשנות את אורחות חייו.

מתבادر אפוא שהעובדת שהשאלות אין נשאלות בפועל, אין מעד על כך שאין שאלות הדורשות תשיבות, או לפחות התיחסות.

ואם כן, המשימה שליך זה - ואולי הוא בעצם מבוגר - שאינו שואל, מציב בפניו היא גדולה, קשה ומורכבת. לפתח אמון בתורתו, ברולוויותיה שללה, ביכולתה לספק תשיבות, הודות והסבירים. לפתח אמון ב"מבוגרים", בך שהם יכולים להבין את השאלה, את עומקן, את המוקם ממנו מגיעות השאלה, ומפelia להיות כתובות לשאלות וכותבת לתשובות.

פסח כשר ושמח.

**וַיֹּהֶי שְׁעִמְדָה לְאֲבוֹתֵינוּ וּלֻנוּ, שֶׁלֹּא אָקָד בְּלִבְדֵּךְ
עַמְדָה עַלְינָנוּ לְכָלֹתָנוּ, אֶלָּא שֶׁבְּכָל דָּור וְדָר
עַמְדִים עַלְינָנוּ לְכָלֹתָנוּ, וְהַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
מַצִּילָנוּ מִידָם.**

In every generation

In every generation there are people around us threatened by poverty and difficulties.

In every generation a person is obligated to believe in himself and his ability to break free of his straits.

From subjugation to redemption and economic, social and emotional freedom - through 'Smart Chesed'!

בכל דור ודור

בכל דור ודור ישנים כאליהו מסביבנו שעונן
והמצוקות מאיימים עליהם.

בכל דור ודור חייב אדם להאמן בעצמו
וביכולתו לצאת עכשווי מזון
המציריים, משעבדו לגאות
ולעצמאות כלכלית, חברתיות
ונפשית - באנציאות 'חסד' עם
הבנייה!

ברוך שומר הבטחתו לישראל, ברוך הוא. שהקדוש ברוך הוא חשב את הקץ, לעשות כמו שאמר לאברהם אבינו בברית בין הבתרים, שאמר: ויאמר לאברהם, ידע תדע כי גור יהה זרעך באָרֶץ לְאָלָם, ועבדום ועננו אתם ארבע מאות שנה. וגם את הגו אשר יעבדו דין אָנָכִי ואחרי כן יבוא ברכש גדול.

הרב דוד בגנו רב קהילת משכן שליח, רמת שליח:

הגדה מבוססת על דורשת הפסוקים "ארמי אובד אבי ויד מצרים" עד "וזציאנו ה' אלוקינו ממצרים ביד חזקה... ובאותות ובמופתים". הפסוקים הללו לקוחים מפארת מקרא ביכורים המשפיעו בתקילת פרשת כי תבא. אדם שיש לו שדה ורואה שהפידות שלו "ביבר", כאמור, הפיות הראשונות בשזהה הבשילו - נביאו אותו לבית המקדש וומר את הפסוקים הללו. לא בדור מודע חוץ הי' צרכי לחכות עד לפרשת כי תבא שבסוף סוף דברים ולא ללחוץ פסוקים מתחילה ספר שמות, העוסק בשעבוד מצרים, בעשרות המאות וביציאה משם? אמרם שם זה כתוב יותר באריכות ובפרשת כי תבא זה כתוב בקיצור אבל היה אפשר לבחוד פסוקים נבחרים ממש וכך ל凱ץ את מספר הפסוקים?

נראה שיש עניין מיוחד בפרשת מקרא ביכורים שהוא הגורם לכך: סיום פרשת מקרא ביכורים - הפסוקים שאיתם איננו אומרים בלילה הסוד - הוא "זיבאנו (הקב"ה) אל המקום הזה (ארץ ישראל) ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ ובת חלב ודבש. ועתה הנה הבאות את דרישת פר' האדמה אשר נתה לנו ה', והנחתו לפני הא-לוקץ והשתחוות לפני ה' הא-לוקץ. ושמחת בכל הטוב אשר נתנו לך ה' הא-לוקץ".

סיפור יציאת מצרים הנאמר בפי מביא הביכורים איננו רק סיפור היסטוריה אלא סיפור המחויב לכון וعصוי. הפר' הזה שעניינו מביא夷 עכשוו לבית המקדש איננו סתום פר'. הוא נשוא על גביו את כל ההתחות של עם ישראל מזאת השבעוד הראשון של יעקב אבינו לבן האורמי ועד היום! אלמלא שהקב"ה היה מוצאי אוטנו לפני אלף שנים מארץ מצרים - לא הייתה עשויה עזם כאן בבית המקדש עם הפר' הזה: היטלת לחדר את העבר להווה היא המביאה להכרת הטוב ולשםמה - "ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך ה' הא-לוקץ" כיוון שבלי העבר, יציאת מצרים, התהווות עם ישראל, לא היוינו מוגעים להימן.

אות בדיקת החובה המוטלת עליו בסיפור יציאת מצרים - "חייב אדם לדרות את עצמו כאלו הוא יצא ממצרים". (ולגיטות הרמב"ם: "להראות את עצמו וכו"). תחבר את יציאת מצרים לכאן וعصויו המצויאות שלנו במדינת ישראל ה'תשפ"ד נובעת וקיימות בזכות יציאת מצרים לפני אלף שנים! אולי היים זה בדור יותר מתמיד. בלי המטען הרוחני האידי שאנחנו נשאים על גבינו אלפי שנים. לא היהו שורדים מה איפילו ים אחד.

ומתוך כך, עם כל האתגרים הגדולים שנחננו מתמודדים איתם בשנה המורכבת זאת, נכייד טוביה ונודה להקב"ה על כל הטוב שזכה לו כאן בארץ ישראל, במדינת ישראל, דברים שהדורות הקדומות רק חלמו עליהם, נשמה בכם, ונזכה בע"ה לגאולה שלמה, להודות להקב"ה על גאולתנו ועל פדות נפשנו.

צָא וְלִמֵּד מה בקש לבן הארמי לעשות ליעקב אבינו. שפרעה לא גור אלא על הזרים ולבן בקש לעקור את הפל, שנאמר: אָבֶד אֲבִי, וַיַּרְדֵּ מִצְרַיִם וַיָּגַר שֵׁם בְּמִתִּי מַעַט, וַיְהִי שֵׁם לְגֹוי גָּדוֹל, עַצְום וּרְבָה. וירד מצרים - אָנוּס עַל פִּי הַדָּבָר.

Continued from page 13

provided me with: I left an abusive relationship of twenty years and received emotional support with almost full funding for over a year until I emerged as a strong and empowered woman. Concurrently, I received financial assistance and counselling on a weekly basis with Matti, who helped me understand my income, monthly expenses, in order to manage my finances correctly.

Certainly, the failed marriage to which my children were exposed affected them, and here, 'Lema'an Achai' also assisted my children with emotional therapy. My eldest daughter studied architecture and interior design, and when she was almost finished with her studies, she considered quitting due to the divorce. Here too, 'Lema'an Achai' came and helped my daughter. From a new computer for her work (as I didn't have one to give her) to emotional therapy.

Thankfully, my daughter finished her studies, went out and met a young man. A date for the wedding was set. Again, I experienced emotional pressure, worry, and great concern. How will I make her a wedding?! How much financial

help, if any, can I promise the young couple?! Once again, 'Lema'an Achai' accompanied and guided me in what to commit myself and helped me buy her a beautiful and dignified trousseau. Thank God, my daughter finished her studies, got married and has a child, works, and provides for her family.

I feel that 'Lema'an Achai' is the light at the end of the tunnel of my life, and it is a great asset for me. They accompanied me and will continue to accompany me throughout my life. They gave me the greatest gift that I could give myself. They helped me in every way so that I could finish my studies. Today, I am a social worker and provide for my children with dignity. Today, thanks to 'Lema'an Achai,' I am on the giving side, not the receiving. Today, I am a grandmother to a sweet granddaughter, and my heart is bursting with appreciation and gratitude for this wonderful organization.

Lema'an Achai has the merit of putting entire families on their feet, and I am proof of one of these families. With great appreciation,

SHIRA

הם דאגו להיות שם בשביili לאורך כל תהליך השיקום. במלעןachi העו"ס אנור לי'בו או נבחן איך את וכל המשפחה תישאו בראים בנפשם. בוואנו נשפרךך את החיים, לך ולכל המשפחה, גם הייעץ הפיננסי היה שם ממש בשביili. הוא אמר לי' את האמת על הרהנתנות שליבלי להתבונש ובולת לתות לי' הנחות. וממצד שני הוא לעיתים היה' השופר של'. והוא אפייל דבר עם מנהל הבנק שלו. ורופאת השניות החינמית של' למعلنachi ממש הצילו אותו. לא היה' לי' כספ' לטיפול' שניים, ואילו לאו' טיפול' שליהם, לא' יודעת כיצד היה' מצליח' לטפל בשניים שלו' ושל' לדי'. מוסיפה אלשבע.

'תמיד אני' מחייכת. משתדרת תמיד להיות שמחה ולהידאות נחודה, והרבה מעד בזכות למعلنachi. בזכות חנות יד השניה' 'עמושוף' הרוגשתה תנמד כשווה בין' שווים, אך' יותר מכל' בזולותם הצלחות להבהיר את עצמי' ואת' ילדי'. ללא' בושה. למعلنachi סיפוק' וחונכים' לילד' שהפכו להיות להם' כמו' אחים או אחיות. זה נתן בכל' פעם' בקוצר' רוח.

'כל' שבוע' באotta שעה ואוטו מקומ', כבר שני' עשור'ים' שאני' מונתנדבת' בשימוש', יש' לי' הכרת השוב' למعلنachi, ואני' רוצה' לעוזר' לנשי'נים' אחות' ליצאת משבעה' לגאולה, לחידות' אמתקית'. בשימוש' וראיתי' את ההשגה' הפרטית' כל' פעם' מחדש. בכל' פעם' התפללת' להקב'ה' שישלח לי' בגדים' לילד'ים, ובכל' פעם', הגיעו' לשימוש' הבגדים' שהי' צרכ'ה' לילד'ים. הילדים' ואני' נראינו' הדורים' מעד' בדוכות' השימוש'.

הבמה' הזאת' של' למعلنachi נתנה' לי' את האפשרות' להיות עצמאית', לחזורם' בטידוף', ולשעות' קדימה, ולעד' אהיה' חיבת' להם. ובוואנו' לתרום' ולעוזר' למعلنachi. בלבדיהם' ית'ך ואני' וילד'י' הינו' חיים' בעוני' ובחוור' והבה' מאנוד' שניים. למعلنachi זה' המקום' היכ' מודה'ם שיש', שלא' רק' נונט' צדקה' או'כל' כמו' ארגנונים' אחרים' אליא' תמכה' בכל' מובן' שהוא' כדי' להוציא' משפחות' ממנצ'חה' לעצמאות'.

עשרים' שנה' לאחר' שנכנסתי' בפעם' הראונה, בערב' פסח', למعلنachi, אני' ממשיכה' להרגיש' שיצאת' משבעה' לגאולה, מעבדות' לחירות'

ולמעןachi לעד' יהו' חלק מהמשפחה' שלי.

אלישבע סגורת מעגל שימושות

הדור' של' בלעמןachi' התחילה' לפני' עשרים' ואחת' שנה, ולאחרונה, אף' סגורת' מעגל' אישי', כשהבת' של' לי' הילא' התרנדבה' אף' היא' מטעם' בית הספר' בחנות' דודקה' בלעמןachi', מותוך' ששים' וחמשה' מקומות' התרנדבות' שהוצעו' לו'. וזה' ראש' אוטוי' ואוד' סיפרה' אלישבע' בערב' ההוראה' האחרון' למתרנדבי' למعلنachi'.

'למעןachi' בשביili' זה' בית' חם' או'ב' מלא' טוב' שיזע' לנותוט' בצד'ה' מוקסימלית' את' העודה' שהוא' צוק' מזכה'ה' אלישבע'.

אלישבע' גדרה' בידושלים' במפעה' מודובות' ילדים', אחת' משננים' עשר' ילדים', להורי' שהשקיבו' בחינוך' לדידם. החל' מגיל' אובי' עשו'ה' יצאה' להבדה', והותגלה' כאותה' שמטיבה' לאו'גן' ולו'עבד' עם' ילדים'.

אלישבע' והותגלה' בגיל' תעש'-' עשו'ה' עם' אברך' ועובד' כמורה' והו'יתה' זוקה' לאו'גן' ולביגוד' לילדי'ם.

לי'ילד'ים. נישואיהם' על' על' שודון' ובעל' נטש' אותה' ממש' בעוב' פסח', והשאיך' אותה' לטפל' בלבד' בשלושת' לילדי'ם' שהי' אז' צעירים' מאנוד' היה' זה' יום' שחוור' קשה' מאוד' עבורה'. במקום' להגוג' כבת' חורין' היא' שקרה' בעבודת' הפוך' ובשבוע' כבל'יל' ונספי'. היא' הגע' למعلنachi' מבויש'ות' וחסודות' תקווה'. לא' היה' לה' אוכל' לתת' לילדי'ם' לב'ת' הסופ', וגם' בבית' היה' מחסoor'.

אלישבע' חסכת' השיב' את' הרגע' שב' החיליטה' שהי' לא' זוקחת' את' עצמה' בידים'. אמרה' לעצמה' 'לעלם' לא'. היא' לא' חיפשה' נדבות', ולא' רצתה' לחיות' על' חשבון' אחרים'. היא' רקה' רצתה' שימושה' מוגלא' לעוב' קשה'. היא' רקה' רצתה' שמשיחו' שיעוד' ויכoon' אותה' לכיוון' הנפן'.

בתחלת' המסע' של'ה' בלעמןachi' היא' חיפשה' ודיכים' למוצאו' או'גן' ובגדים' לילד'ים', ובחנש' הייתה' זוקה' להזדרכה' כצ'ד' למוצאו' בעבודה', וכיצד' לחזק' את' הראש' מעל' פנ' המים'. בהמשך' היא' זוקה' לעזרה' ותמכה' נפשית' כאה' וככמפה'.

'למעןachi' דאגנו' לי' שהנפש' של' תהיה' בריאות'.

משובוד לגאולה

EITAN THE BARBER - A PASSOVER TALE!

Eitan (a pseudonym) was deployed to Gaza as early as 7th October in the early hours of the morning. For over a hundred days, he fought Hamas in Gaza and even lost some of his comrades in the unit.

During this time, his wife, Rotem (a pseudonym), and their two daughters (3 and 10 months old when the war broke out) were forced to move to a hotel in Kfar Maccabiah and cope with the complex reality of leaving their familiar home in Ashkelon and the daily worry about Eitan's well-being in Gaza. Recently, after about three months in the hotel, his wife and daughters returned to Ashkelon.

Eitan was met by the CEO of 'Lema'an Achai' at a barbecue event, one of many organized by Lema'an Achai for soldiers across the country. Eitan told the CEO that he was under tremendous pressure, not just because of the fighting or being separated from his family, but also because he had opened a new barbershop in Ashkelon for children just six months before the war, and since the outbreak of the war, he had been accumulating more and more debts. The state compensated him with a meager sum that did not cover the family's living expenses, and in the meantime, he was accumulating debts for the business, mainly because he couldn't afford the fixed expenses.

Although according to the business plan, the barbershop was not expected to be significantly profitable during this period, as it takes time to build trust and establish a reputation in the city, at this stage, it should have at least covered the fixed expenses.

The CEO of the organization reassured

Eitan and asked for his permission to help. Based on his many years of experience, the CEO understood that Eitan needed assistance without compromising his dignity. Eitan needed a sense of success and not to feel like he had become a burden and a reality of poverty. He suggested to Eitan that the next time he leaves home, he should meet with the financial advisors of 'Lema'an Achai', and assured him that 'Lema'an Achai' would not let him and his family down. "You are an Israeli hero, and this is the least we can do to help you," the CEO told him.

The next day, 'Lema'an Achai' sent a driver from Beit Shemesh to Ashkelon with "first aid": boxes filled with essentials, clothing, hygiene products, vouchers, food packages, and especially "hug packages for the family," including grocery shopping vouchers, a voucher for a cosmetician and massage therapist, and games for the daughters. Just to ease the family's burden a bit.

After about two weeks, Eitan was discharged from the military and entered a significant process with the financial advisors of 'Lema'an Achai,' and within a few weeks, he managed to significantly reduce the debts. The 'Lema'an Achai' team also negotiated with the creditors, and in addition, a new, better business plan was formulated, at no cost, to put the barbershop on a better footing and make it more profitable. Eitan was finally happy.

Smart Chesed in the midst of war!

'Lema'an Achai' will continue to support Eitan and his family in the coming months until he achieves complete success.

In the upcoming Passover, Eitan and Rotem will be able to celebrate with their daughters and their entire family, as truly free people.

וַיֹּאמֶר שָׁם - מִלְפָדֵשׁ שֶׁלֹּא יָרַד יַעֲקֹב אָבִינוּ לְהַשְׁתַּקְעַ בְּמִצְרַיִם אֶלָּא לְגֹור שֶׁם,
שֶׁנְאָמָר: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים פְּרֻעהַ, לְגֹור בָּאָרֶץ בָּאָנוּ, כִּי אֵין מִרְעוֹת לְצַאן אֲשֶׁר
לְעַבְדִּיהַ, כִּי כְּבִד הַרְעָב בָּאָרֶץ בָּגָעַן. וְעַתָּה יִשְׁבֵּן אַעֲבָדִיהַ בָּאָרֶץ גָּשָׁן.

בִּמְתִי מַעַט - כַּמָּה שֶׁנְאָמָר: בְּשַׁבָּעִים נֶפֶשׁ יִרְדוּ אֲבוֹתֵיכֶם מִצְרַיִם, וְעַתָּה
שֶׁמֶךְ יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם פְּכוּכָּיכֶם הַשְׁמִים לְרַב.

וְיִהְיֶה שֶׁם לְגֹוי - מִלְפָדֵשׁ שֶׁהָיוּ יִשְׂרָאֵל מִצְּנִינִים שֶׁם.

גָּדוֹל, עֲצָום - כַּמָּה שֶׁנְאָמָר: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיָּשְׁרַצּוּ וַיָּרְבּוּ וַיַּעֲצְמוּ בָּמָאָז
מָאָז, וַתִּפְמַלֵּא הָאָרֶץ אָתָם.

וּרְבָּ - כַּמָּה שֶׁנְאָמָר: רַבְּבָה כִּצְמָה הַשְׁדָּה נִתְתִּיהָ, וַתִּרְבּוּ וַתִּגְדְּלִי וַתִּבְאִי בְּעָדֵי
עָדִים, שְׁדִים נִכְנְנוּ וְשָׁעַרְהָ צְפָה, וְאַתָּת עָרְם וְעָרִיה. וְאַעֲבָר עַלְיהָ וְאַרְאָה
מִתְבּוֹסֶת בְּדִמְיהָ, וְאָמַר לְךָ בְּדִמְיהָ חַי, וְאָמַר לְךָ בְּדִמְיהָ סִי.

וַיַּדְעָו אֶתְנֵי הַמִּצְרַיִם וַיַּעֲנִינָה, וַיַּתְנִיחַ עַלְיוֹן עַבְדָה קָשָׁה.
וַיַּרְעִי אֶתְנֵי הַמִּצְרַיִם - כַּמָּה שֶׁנְאָמָר: רַבָּה נִתְחַפֵּמהַ לְּפָנֶיךָ,
וַרְבָּה, וְרַבָּה כִּי תִּקְרָאָה מִלְחָמָה וּנוֹסֵף גַּם הוּא עַל שְׁנָאִינוּ
וְגַלְחָם בְּנֵי, וְעַלְהָ מִן הָאָרֶץ.

מצחה ומורוד או מדורוד ומצחה?

נשאלות השאלות, לכארה הינו צריכים לאכול את המורוד קודם למצחה כי שהיה בגלוות מצרים. שחרוי
לפ"ס סוד הדברים במצוות קודם מדורוד המצחים את ח'ינו ורוק אחר כך באו המצוות, מודיע הקדים בעל
ההגדה את המצחה למדורוד?

התשובה היא, שאם הינו אוכלים מדורוד אחר כך באו המצוות, הינו חושבים שאחננו חוגגים רק את
הגאולה הפיזית - כי שבאותה היה במצוות. אבל לא כך הם פנ' הדברים, מה שחשוב יותר דאת
הגאולה הרוחנית של עם ישראל. חשיבותה של הגאולה היא לא בגין שהמצחים עיניו אותן והעבידו
אותנו בפרק, אלא הגאולה האומיתית היא הגאולה הרוחנית וההגשמה ייעודנו כעם ישראלי, שאותה
מסמלת המצחה.

אלְ וּמִידֵּב יוֹצָאֵים מַשְׁעָבָד לְגָאוֹלָה הַיְדֻעָתָם? כַּאֲדָבָעִים אֶחָוד מַמְשָׁקִ הַבַּיִת נִמְצָאִים בְּאֹבוֹדָדְפָטִ כְּרוֹנִי בְּחַשְׁבּוֹנוֹת הַבָּנָק שְׁלָם.

כך עליה ממחקרים שונים שנערך בחמש שנים האחרונות. אל' ומידב (שנות בודויים) הי' חלה מהסטייה המוצעת הזאת.

מידב ואלי זוג בשנות האربعين שלהם, אנשים מאסימים ונורטטיביים, שלדבריהם, עד כה, הי' החברים הכל'ים הכח' אחד של השנייה, ניהלו חי' משפחה בראים ושובים, וגדלו את ילדיהם בשלוחה ובנחתה.

בהתבט הכללי, מידב ואלי הי' אנשים רגילים, שעבדו למחייתם, אל' מנהל עסק ומידב עבדה בשירות הציבור. איל' ייחסו, בלי להבחין איז' זה קרה דוקא להם, מצאו את עצם המשבר כלכלי. בהחלטה משותפת והוללו לקבוע יעד שעד פסח, אל' ומידב ייח' סייר' הצלחה של שיקום כל'י ומשפחתה. החלטה זו חיבתה את למאגשים, לאלו נוכחות לאמץ הרגלים חדשים, פתיחות, אומץ, כות' וכו' - והם החליטו לחת את גורלם בידם. במפגשים תבאים הם ניתחו לעומק את הנnotations מול הבנקים, את ההתחנחות העסקית של אל', ולבסוף בנו במשמעות תכנית הבראה.

ככל פעם שאלה ומידב יצאו מפגש עם רובי, אפשר היה לדאות, כדי משבעו לשבע, האוציאיה משותפות וחודימה ביחסים חברתיים, ביכולתם לגרום לשינוי בהנתןויות הכלכליות. הבעיה הייתה שהם לא ידעו מאייה להרחק.

בסופו של דבר, בחמלצת מקרים, הם הגיעו ללמידה אח' וקבעו פגישה עם רוב' טל, אחד מהיעיצים הפיננסיים הבכירים של מען אח'. מהרגע הראשון הבחן רובי כי היחסים בינם מתוחים מאד. תנועות הגוף והMOVEMENTS ביןיהם העידו יותר מכל על משבר חריף וחוסר אמון. מידב ואלי האשימו זה זו במצבם הקשה.

שאל' לא הצליח להציג את מידב והסתמך נמנעה את מצבם הכללי, הוא האמין שהוא זמני ושבשהקעה רבה יותר מצבם שיפור. בהמשך חש אל' מתוגבהתה של מידב לאוד חסוך הצלחותיו. עוד התבדר שמידב הסתidea מהאל' את החשבונות מזרמי לוי ומזהקנין. היא רצתה

להיות כמו חברותיה, והזגישה שם לה מגע דברים מסוימים... 'כלם חיים באובודרפהט' במדינה שלנו, לא נורא, איל' יש'ו נסודה' אמרה עצמה. אבל החובות הלכו וגדרו.

רוב' טל, שרכש ניסין ורב בעבודתו, הבין שכדי לסייע לאלי ומידב צרך לשkop' لهم בהבירות את מצבם האמתי ולאותחל מחדש את התנהלותם הכלכלית.

מניתו משותף של הנתונים הכלכליים עליה שהמשבר, כמו אצל רבים אחרים בישראל, אכן לא נפל עליהם בכרעם ביום בהיר, אלא בלילה אישית, מיד' חדש בחודשו.

מידב ואלי הגיעו לרובי ממש בזאתן, המכוב היה קשה, אבל עדין ניתן היה לסתום את החור בסתינה השוקעת ולשקם את מצבם הכלכלי. בהחלטה משותפת והוללו לקבוע יעד שעוד פסח, אל' ומידב ייח' סייר' הצלחה של שיקום כל'י ומשפחתה. החלטה זו חיבתה את אל' ומידב לגלות אחריות, להתמודד בתגובה למסכים, לאלו נוכחות לאמץ הרגלים חדשים, פתיחות, אומץ, כות' וכו' - והם החליטו לחת את גורלם בידם. במפגשים תבאים הם ניתחו לעומק את הנnotations מול הבנקים, את ההתחנחות העסקית של אל', ולבסוף בנו במשמעות תכנית הבראה.

בכל פעם שאלה ומידב יצאו מפגש עם רובי, האוציאיה משותפות וחודימה ביחסים חברתיים, ביכולתם לגרום לשינוי בהנתןויות הכלכליות. הבעיה הייתה שהם לא ידעו מאייה להרחק. בסופו של דבר, בחמלצת מקרים, הם הגיעו ללמידה אח' וקבעו פגישה עם רוב' טל, אחד מהיעיצים הפיננסיים הבכירים של מען אח'. מהרגע הראשון הבחן רובי כי היחסים בינם מתוחים מאד. תנועות הגוף והMOVEMENTS ביןיהם העידו יותר מכל על משבר חריף וחוסר אמון. מידב ואלי האשימו זה זו במצבם הקשה.

שאל' לא הצליח להציג את מידב והסתמך נמנעה את מצבם הכללי, הוא האמין שהוא זמני ושבשהקעה רבה יותר מצבם שיפור. בהמשך חש אל' מתוגבהתה של מידב לאוד חסוך הצלחותיו. עוד התבדר שמידב שמתיד הסתidea מהאל' את החשבונות מזרמי לוי ומזהקנין. היא רצתה

אל' ומידב בדוק הנכונה לצאת משעבד לגאולה כלכליות ו نفسיות

ויענו - כמה שגאמר: וְיִשְׂמֹו עַלְיוֹ שְׂרֵי מִסִּים לְמַעַן עַנְטוֹ בְּסַבְלָתָם. וַיָּבֹן עָרֵי מִסְפָּנוֹת לְפָרָעה. אֶת פְּתָם וְאֶת רַעֲמָס.

ויפנו עליינו עבידה קשה - כמו שגאמר: וַיַּעֲבֹדוּ מִצְרָיִם אֶת בְּנֵי יִשְׂرָאֵל בְּפֶרַה.

ונצעע אל יהוה אלהי אבותינו, וישמע יהוה את קלנו, וירא את עניינו
ואת עמלנו ואת לחצנו.

ונצעק אל יהוה אלהי אבותינו - כמו שגאמר: וַיַּהַי בִּימִם קָרְבִּים רָהָם וַיָּמָת מֶלֶךְ מִצְרָיִם, וַיָּנָהֵג בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הַעֲבֹדָה וַיַּעֲקִי, וַיַּעֲלֶה שׂוּעָתָם אֶל הָאֱלֹהִים מִן הַעֲבָדָה.

וישמע יהוה את קלנו - כמו שגאמר: וַיַּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת נַאֲקָתָם, וַיַּזְפֹּר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ אֶת אֶבְרָהָם, אֶת יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב.

על אהות כמה וכמה טוביה כפולה ומופלת

תודתנו לה' יתבורך שמצוה אונתנו בעשיות' חד' עם תבוננה' בלויו ושיקום משפחות, על-ידי צוות מהצעים מנוסה ומוסור, ובוחוצה לפעול של שירות פרויקטים של חסוד התנדבותיים בעוזותם של מאות מתנדבים, צעירים ומבוגרים, ומתווך אחות' ישראל ואליפות לכל' יהוד' ויהוד'.

זכר למקדש כה'ל:

בעיל' המסור הי' אונדרם: מי שעושה בليل הסדר כמנהג הלל הזקן כדי ורצו' שניג' בכל השנה כה'ל הזקן שהוא איש חסד, ענוותן, ויהודי שמושר נפשו למען התורה. אל לנו ללמד מהלך רק על רצית המיצה עם המרו' וההורחות.

לשנה הבאה בירושלים הבניה

נשאלת השאלה: מדוע אנו מזכירים את ירושלים פעמיים בليل הסדר? בתחלת החדרה אונדרם השואת הכא' לשנה הבאה בירושלים, ושוב מזכירים את ירושלים הבניה בסוף הסדר, מדוע?

התשובה היא שיש לזכור את קדושתה וחשיבותה של ירושלים כאשר אונדרם כה'ל הזקן אסוד לשכחו את ירושלים גם שאחוננו מרגשיים לבקר בירושלים באופן תדרי, עלולים הינו' לשכח את מונעןך שאנו יוכלים בימינו לבקר בירושלים באופן תדרי, עלולים הינו' לשכח את החמיד שבה ולהתגרל לירושלים, וכן אנו מציגים וותחה פעמיים, גם בתחילת הלילה, לפני תחילת הסדר, כאשר אנחנו מעצים עדין בಗות' מצרדים, טרם גאולתנו, שליבנו משתווק לירושלים, וגם אחריו הגאולה כשאנחנו מלאים ושבעים מסעודת וחג המלאה בשיאו של ליל הסדר. לעולם הcumulative היכחה לירושלים ולגאולה נמצאת בליבינו!

אני יהוה - אני הוא ולא אחר.
ב'יר חזקה - זו ה'כבר, כמ'ה שג'א אמר: ה'ג'ה יד יהוה ה'ויה במקנה א'שר בש'ד'ה,
בפסוקים, בחרטורים, בgmtים, בבקר ובצאנ', דבר כבד מאד.
ובורע גטניה - זו ה'חרב, כמ'ה שג'א אמר: וחרבו שלופה בידו, נטירה על ירושלים.
ובמרא אדרל - זו גלוי שכינה, כמ'ה שג'א אמר: או הנשא אל'הים לבוא לקחת לו
גוי מקרוב גוי במצוות בא'ות ובמו'תים ובמלחה ובייד חזקה ובז'רע גטניה
ובמ'ראים גודלים מכל א'שר עשה לכם יהוה אל'היכם במ'ראים לענייה:
ובאותות - זה ה'פיטה, כמ'ה שג'א אמר: וא'ת ה'פיטה קאה תע'ח בידך, א'שר תע'שה
בו את האות.
ובמו'תים - זה ה'דם, כמ'ה שג'א אמר: וננתני מו'תים בשמיים ובארץ.

ד' □ ואש ותימרות עשן.

ה'כבר אחר: ב'יד חזקה - ש'תים, ובז'רע גטניה - ש'תים, ובמרא גודל - ש'תים,
ובאותות - ש'תים, ובמו'תים - ש'תים. אלו עשר מכות שהביא הקדוש ברוך
הוא על המ'ראים במ'ראים, ואלו הן:

Whoever has not said these three things on Pesach has not fulfilled his obligation, and these are they: Pesach, Matzah and Maror

In Lema'an Achai we say that as long as we have not made it possible for every Jew to be able to celebrate Pesach by eating a festive meal, Matzah and even Maror (bitter herbs), we have not fulfilled the obligation of 'Smart Chesed' on Pesach.

This Pesach, hundreds of families will celebrate Passover with joy, reclining like royalty, drinking four cups of wine, eating Matzah and rejoicing on the festival - **thanks to the donors, volunteers and staff of Lema'an Achai!!**

וירא את ענינו - זו פרישית דרכ' הארץ, כמ'ה שג'א אמר: וירא אל'הים את בני
ישראל וידע אל'הים.
ואת עמלנו - אלו הבנים. כמ'ה שג'א אמר: כל הבן היולד תשליךחו וכל
הבת תמיין.

ואת לחצנו - זה הקתק, כמ'ה שג'א אמר: וגם ר'איתי את הלחץ
אשר מ'ראים לחצאים אתם.
ויזאנו יהוה מ'ראים - יהוה מ'ראים ב'יד חזקה ובז'רע גטניה,
ובמרא אדרל, ובאותות ובמו'תים.
ויזאנו יהוה מ'ראים - לא על ידי מלאה, ולא על ידי
שרף, ולא על ידי שליח, אלא הקדוש ברוך הוא בכבודו
ובעצמו, שג'א אמר: ועברתי בארץ מ'ראים בלילה תה, והפיתי כל בכור בארץ
מ'ראים מ'אדים ועד בהמה, ובכל אלהי מ'ראים עשה שפטים. אני יהוה.
ועברתי בארץ מ'ראים בלילה תה - אני ולא מלאה.
והפיתי כל בכור בארץ מ'ראים - אני ולא שרף.
ובכל אלהי מ'ראים עשה שפטים - אני ולא השליח.

מי שלא אמר שלושה דברים אלו בפסח, לא יצא ידי חובתו ואלו הן:
פסח, מצה ומרור.
 בلمען אח'י אנחנו אומרים שכל עוד לא דאגנו לכל יהודי שיוכל לחגוג את
 הפסח באכילת פסח, מצה ואפי'ו מרור, לא יצאנו ידי חובת מצוות 'חסד עם
 תבונה' בפסח.
 הפסח הזה, מאות משפחות יחגגו את פסח בשמחה, בהסבה בני מלכים,
 שותים ארבע כוסות, אוכלים מצות ושמחים בשמחה החג.
בזכות התורמים, המתנדבים וצוות משפחות למען אח'י!

רבי אליעזר אומר: מניין שפֶל מפה ומפה שהביא הקדוש ברורה הוא על המצריים במצרים היתה של ארבע מפות? שנאמר: ישלח בם חרון אףו, עבירה וזעם וצרה, משלחת מלאכי רעים. עבירה - אחת, זעם - שתיים, וצרה - שלש, משלחת מלאכי רעים - ארבע. אמרו מעטה: במצרים לכו ארבעים מפות ועל הים לקו מאותים מפות.

רבי עקיבא אומר: מניין שפֶל מפה ומפה שהביא הקדוש ברורה הוא על המצריים במצרים היתה של חמיש מפות? ישלח בם חרון אףו, עבירה וזעם וצרה, משלחת מלאכי רעים. חרון אףו - אחת, עבירה - שתיים, זעם - שלוש, וצרה - ארבע, משלחת מלאכי רעים - חמיש. אמרו מעטה: במצרים לקו חמישים מפות ועל הים לקו חמישים ומאותים מפות.

The Expressions of Redemption of Lema'an Achai:

We have taken thousands families out of the cycle of poverty since 2000.

We have saved hundreds of families in the past year from need and its influences.

We have redeemed them from shame, dependence on others and having to receive handouts.

We have taken them from subjugation to redemption – actual redemption! And we have brought many thousands to emotional and economic freedom.

דם, צפרדע, כנים, ערוב, דבר, שחין, ברוד, ארבה, חסר, מכת בכורות.

רבי יהודה היה נומן בהם סמנים:

דצ"ך עד"ש באח"ב.

רבי יוסי הגלילי אומר: מניין אתה אומר שלקי המצריים במצרים עשר מפות ועל הים לכו חמישים מפות? במצרים מה הוא אומר? ויאמר החרטומים אל פרעה: אצבע אלהים הוא, ועל הים מה הוא אומר? וירא יسرائيل את פיד הגדלה אשר עשה לך במצרים, ויראו העם את יתלה, ונאמינו ביהוה ובמשה עבדו. כמה לך באצבע? עשר מפות. אמרו מעטה: במצרים لكו עשר מפות ועל הים لكו חמישים מפות.

'חוד גדיין חד גדיין':

שאל החותם ספור: מדוע לאחר כל בית בפיוט אנו חוזרים על המילים "חד גדיין חד גדיין"? והוא השיב כי כדי לגדיין זה עם ישראל שעלי שומר הקדש ברוך הוא בכל הדורות. אך, אחריו כל בית אנו מצינים את העובדה שכחמציקים עם ישראל חשבו שיצלחו להעלם את הגדיין אבל לצערם הדבר הוא תמיד חד ובעוצמה כפולה 'חד גדיין, חד גדיין'.

לשונות הגאולה של מען אחוי:

והוציאנו משלב 2000 תשס"א, אלפי משפחות ממוגל העוני.

והצלנו בשנה האחרונה מאות משפחות מהעוני ומהשפעותיו.

וGANANO אותם מהגבוקה, מתלות באחרים ומקופות הצדקה.

ולקחנו אותם משעבדו לגאולה – גאולה של ממש!

והבנו רבבות עצמות כלכלית ונפשית.

כמה מעלות טובות למקומן עליינו!

אל הוציאנו ממצרים ולא עשה בהם שפטים, דיבינו,
אל עשה בהם שפטים, ולא עשה אליהם, דיבינו,
אל עשה אליהם, ולא הרג את בכורייהם, דיבינו,
אל הרג את בכורייהם ולא נתן לנו את ממונם, דיבינו,
אל נתן לנו את ממונם ולא קרע לנו את הים, דיבינו,
אל קרע לנו את הים ולא העבירנו בתוכו בחרבה, דיבינו,
אל העבירנו בתוכו בחרבה ולא שקע צרינו בתוכו, דיבינו,
אל שקע צרינו בתוכו ולא ספק צרני במדבר ארבעים שנה, דיבינו,
אל ספק צרני במדבר ארבעים שנה ולא האכילנו את הפן, דיבינו,
אל האכילנו את הפן ולא נתן לנו את השבת, דיבינו,
אל נתן לנו את השבת ולא קרבנו לפניהם, דיבינו,

דיבינו:

אילו עסקנו בייעוץ פיננסי ותעסוקתי
 בלבד, ולא בליווי משפחות ע"י עירסים
 מסורתיים, דיבינו!

אילו הפעילו את פרויקט החונכות, 'אח
 אחות גדולים', ולא הייעזרו לדוגמות
 צעירים ב민ימום לקראת כליה או'Mونק
 ומזומנים, דיבינו!

אילו רק תמכנו במאורות משפחות
 לדורות חגי ישראל, ולא בחלוקת
 מותנות אביזונים' בפורים, ובמועות
 חיטוי' (קמחה דפסחא) לקראת
 הפסח, דיבינו!

אילו רק סייענו לעולים ותושבים חדשים,
 ולא הייתה לנו תוכנית תמייה בכל
 המשפחה, דיבינו!

אילו עסקנו באיסוף וחולקת מוצרי
 מזון, סלי פירות וירקות וחולות באהבה
 לשבת, ולא היינו שלוחים בעלי מקצוע
 לשיע בבתים, דיבינו!

אילו רק פתרנו את 'שמשופ', חנות היד-
 השניה, ולא היינו עוזרים לאמנאות חד-

אל קרבנו לפניהם הר סיני, ולא נתן לנו את הטעורה. דיבינו,
 אל נתן לנו את הטעורה ולא הקניסנו לאرض ישראל, דיבינו,
 אל הקניסנו לאארץ ישראל ולא בנה לנו את בית הבחירה דיבינו.

על אחדת כפירה וככזה טובה כפולה ומכללת למקומן עליינו. שהוציאנו
 ממצרים. ועשה בהם שפטים. ועשה אליהם. והרג את בכורייהם. נתן לנו
 את ממונם. וקרע לנו את הים. והעבירנו בתוכו בחרבה. ושקע צרינו בתוכו.
 וספק צרכנו במדבר ארבעים שנה. והאכילנו את הפן. נתן לנו את השבת
 וקרבנו לפניהם הר סיני. נתן לנו את הטעורה. והקניסנו לאארץ ישראל.

ובנה לנו את בית הבחירה לכפר על כל עונותינו:

עד CAN אומרם בשבת הגדול

It would have been enough!

Had we been involved in financial advice and not in social work – **דיבינו!**

Had we only been involved in mentoring and psychological and social rehabilitation, and not helped the families with counseling and actualizing their rights – **דיבינו!**

Had we only been involved in collecting and distributing Food products and not offered vocational training – **דיבינו!**

Had we only opened a second-hand store, and not helped single mothers with our "Sisters Circle" project – **דיבינו!**

Had we only carried out the mentoring program, "Big Brothers and Sisters" and not helped young couples with "Likrat Kallah" or "Matrimony" projects – **דיבינו!**

If we had only given support to hundreds of families throughout the year, and not distributed Matanot L'evyonim and Kimcha D'Pischa – **דיבינו!**

Had we only provided assistance to the less fortunate and not helped each member of the family – **דיבינו!**

סדר בדיקת חמצץ עדות המזדהה

לפני הברכה והבדיקה יאמר:

לשם יהוד קדשא בריה הוא ושבכינפה, בקדחילו ורחלמו ורחלילו, ליחדא שם אות י' ואות ה' בשם אוט ואות ה' ביחסיתא שלים בשם כל ישראל, ובשם כל הפתשות וחרוחות וכונשות המתייחסים אל שרשוי נפשנו, רוחנו ונשימותנו, ומילבושיהם וקורוביהם להם שמקללות אצילות בריאה יצירה עשויה, ומכל פרטיא אצילות בריאה יצירה עשויה, וכל פרטיא וספיראה. לאקמא שכינטא מעפרה וילעדי שכינטא ענו, הריני מוכן וקפוץ לקים מצות עשה ורבנן לביק את החמצץ לאור כגר בחורין ובסקין שברשותינו בלילה ארבעה עשר לחדש ניסן, פאשר הרוינו לנו רבונו ז'יל: אור לארכעה צשר בודקין את החמצץ לאור כגר. לבער שאור וקמץ הקמץ בבית בחורין ובסקין. כדי לעשות נחת רוח ליזכרנו ולעשות רצון בוראנו, לתaken שרש מצוה זו במוקם עליון וייח' רצון מלפניך יתולה אלהינו ואלהי אבותינו, שתהיה חסיבה ומתקפת ורצינה לפניה מצוה זו. ויעלה לפניה באלו פנתיה בכל הפנות הראיות לבן במצוה זו:

על כן נקווה לך יתולה אלהינו לראות מקרה בתפארת עצה להעביר גלולים מן הארץ והאלילים ברות יברתו. לתaken עלום במלכות שדי וכל בני בשור יקראו בשמה, להפנות אלך כל רשות הארץ, נבראו ונדרעי כל יושבי תבל. כי לך תכרע כל ברה תשבע כל לשון. לפניה יתולה אלהינו יקרו ויפלו ולכבוד שמה יקר יפנה. ויקבלו כלם את על מלכותך. ותמליך עליהם מקרה לעולם ועד. כי הפלכות שלך היא. וילעדי עד תמליך בקבוד: בפתח בתורתך (שםות טו, יח): "יתולה ימלך לעולם ועד": ונאמר (זקירה יד, ט): "ויהי יתולה למלחה על כל הארץ, ביום זהה יתולה יתולה אךך ושםו אךך":

"ויאמר אם שמוע תשמע לכול יתולה אלהיך ונישר בעיניו תעשה והאונת למצותיו ושמרתך כל חקי, כל הפקלה אשר שמתי במצרים לא אשים עלייך כי אני יתולה רפאה" (שםות טו, כ):

ואחר כן יאמր (ד' פעמים): "ער לרוגלי דרכה, ואור לנתיבת" (עתלים קיט, קה). "לב טהור ברא לי אלהים, ורומ בכוון חזק בקרבי" (שם נא, יב) (ד' פעמים). "יהי לך אמרי כי וקינוי לבי לפניה, יתולה צורי וגאליה": "ויהיنعم אךני אלהינו עליינו, ומעשה ידינו כוננה עליינו, ומעשה ידינו כוננה" (ב' פעמים).

ברוך בסונה ובשומה ואחר-כך בדוק את הבית:

ברוכה אתה יתולה, אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו למצותיו ואצנו על בעור חמצץ:

סדר בדיקת חמצץ נוסח אשכנז

לפני בדיקת חמצץ:

הריני מזקן ומזמנן לקים מצות עשה ולא תעשה של בדיקת חמצץ לשם יהוד קדשא בריה הוא ושכינתיה על ידי והוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל. ויהי נעם אךני אלהינו עליינו ומעשה ידינו כוננה עליינו ומעשה ידינו פוננה.

ברוכה אתה אךני אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו למצותיו ואצנו על בעור חמצץ.

מיד אחר הבדיקה יבטל את החמצץ ואיתו:

כל חמירא וחמייעא דאייכא בראשותי, דלא חמפריה, ודלא בערפתיה, ודקלא ידענא ליה, לפטול ולחותי הפקר בעפרה דארעא.

ואם אין מבן בלשון תרגום, יאמר הביטול בלשון שבזק וזה הנוסח בעברית: "כל חמצץ ושאוד שיש בראשותי שלא ראיתי, ושלא ביראיו ושלא דעתו יבטל ויהיה הפקר כעפר הארץ. ואחר הבדיקה יהוד בחמצץ שמשאיר לחצינעו בערפתה, ושלא בערפתו ושלא ידעתו יבטל ויהיה הפקר כעפר הארץ". ואחר הבדיקה יהוד בחמצץ שמשאיר לחצינעו למחרות, לשריפת חמץ. לפטול ולחותי הפקר כעפרה לארכען.

סדר שריפת חמצץ נוסח אשכנז

בערב שורפים את החמצץ ואיתו:

הריני מזקן ומזמנן לקים מצות עשה ולא תעשה של שריפת חמצץ לשם יהוד קדשא בריה הוא ושכינתיה על ידי והוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל. ויהי נעם אךני אלהינו עליינו ומעשה ידינו כוננה עליינו ומעשה ידינו פוננה. כל חמירא וחמייעא דאייכא בראשותי חמזהה ודלא חמזהה בערפתה ודקלא חמזהה בערפתה לפטול ולחותי הפקר בעפרה דארעא.

סדר ביעור חמץ

עדות המזודה

לפני ביעור חמץ יאנור:

לשם יהוד גדרשא בריה הוגה ושבכינפה, בדוחילו' ורוחימנו' ודרחילו', ליחדא שם אות י' ואות ה' בשם אות ו' ואות ה' ביחסדא שלים בשם כל ישראלי, לאקמא שבכינטה מעפרא ולעלוי שכינת עזני, הריני מוקן ונזען לקים מוצאות בעור חמץ בשורה, לשrepo' ביום ארבעה-עשר לחידש ניסן, כדי לעשות נחת רוח לייארנו ולעשנות רצון בוראנן. ויהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתהיה תשובה ומקבالت ורצינה לפניה מזונה זו, ונעלה לפניה כאלו פגנאי בכל הפינות קראיות לבון במנזונה זו של שרתת השם, ונעלה לפניה כאלו קיימנו מוצאות "פסיל אללהם תשרוף באש" (דברים ז, כה). ותבער פחות השטמאה והקלפה. וכל אויביך וכל שנאיך מתרה יברתו. ומילכות קרשעה מקריה תעקר ותשבר יתכלם ותקנים ותשמידם במקורה בימני.

על כן נזונה לך יהוה אלהינו לראות מהרה בתפארת עזה. להעביר גללים מן הארץ והאללים ברות יברתון. לתהן עולם במלכות שדי וכל בני בשר יקרא בשמה, להפנות אליה כל רשי הארץ. יכירנו ונידע כל יוшиб תבל. כי לך תכרען כל בירה תשבע כל לשון. לפניה יהוה אלהינו יכרען ויפלו ולכבוד שמה יקר יתנו. ויקבלו כלם את על מלכותה. ותמלֵח עלייהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלג היא. ועלולמי עד תמלֵח בכבוד. בקבות בתרתך (שםות טו, יח): "יהוה ימלֵח לעלם ועד": ונאמר (זכירה יד, ט): "יהוה יהוה למלֵח על כל הארץ, ביום ההוא היה יהוה אחד ישמו אחד".

שרוף את החמצן ולפניכי ביטול החמצן יאנור:

לשם יהוד גדרשא בריה הוגה ושבכינפה, בדוחילו' ורוחימנו' ודרחילו', ליחדא שם אות י' ואות ה' בשם אות ו' ואות ה' ביחסדא שלים בשם כל ישראלי, לאקמא שבכינטה מעפרא ולעלוי שכינת עזני, הריני מוקן ונזען לקים מוצאות בעור חמץ בשורה, לשrepo' שואר וחמצן ביום ארבעה-עשר לחידש ניסן, כמו שצאנן יהוה אלהינו בתרתו הקדשה (שםות יב, טו): "אָה בַיּוֹם הָרִאשׁוֹן תְשִׁבְתָּהוּ שָׂאֵר מִבְּתַכְמָם". כדי לעשות נחת רוח לייארנו ולעשנות רצון בוראנן:

ויהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתהיה תשובה ומקבالت ורצינה לפניה מזונה זו של ביטול שואר וחמצן ביום זה. ונעלה לפניה כאלו פגנאי בכל הפינות קראיות לבון במנזונה זו:

לשם יהוד גדרשא בריה הוגה ושבכינפה, בדוחילו' ורוחימנו' ודרחילו', ליחדא שם אות י' ואות ה' בשם אות ו' ואות ה' ביחסדא שלים בשם כל ישראלי, לאקמא שבכינטה מעפרא ולעלוי שכינת עזני, הריני מוקן ונזען לקים מוצאות בעור חמץ בשורה, לשrepo' ארבעה-עשר בחידש ניסן. כדי לעשות נחת רוח לייארנו ולעשנות רצון בוראנן, לתהן שרש מזונה זו במקומות עליון:

ויהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתהיה תשובה ומקבالت ורצינה לפניה מזונה זו. ונעלה לפניה כאלו פגנאי בכל הפינות קראיות לבון במנזונה זו. ואתה קאל הגדול הגבור והונרא, "עוֹרֶךְ הַגָּבָרָה אֶת גְּבוּרָתֶךָ, וְלֹכֶחֶת לִישְׁעָתֶךָ לְנֶגֶד". (תהלים פ, ג). ותבטל חחות השםאה והקלפה. וכל אויביך וכל שונאיך, מורה יברתו. ומילכות קרשעה מקריה. תעקר ותשבר ותכלם ותקנים ותשמידם במקורה בימני, ורסר מפנוי יגון ואנחתה. ומלה עליינו מורה אתה יהוה לביך בחסד יברחיםם באצדיק ובמשפט. ואת צמח זוד עבדך מורה תצמיח, וקרנו פרום ביישועתך. כי לישעתך קווינו כל היום. "יְהִי לְרָצֵן אֱמֹרֵי וְהַגְּיָון לְבִי לְפָנֶיךָ, יְהִי צּוֹרֵי וְגָאֵלֵי" (תהלים יט, טו):

"וַיְהִי נָעַם אֶלְيָהָנוּ עַלְיָנֶג, וְמַעֲשָׂה יְדֵינוּ כּוֹנְהָגָה עַלְיָנוּ, וְמַעֲשָׂה יְדֵינוּ כּוֹנְהָגָה" (שם ז, ז): אחריו הבדיקה יאמור שלוש פעמים:

כל חמירא דאכא ברשותי. דלא חזיתיה ודלא ביערפה, לבטיל ולחיי סעפרא
דארכא: גם לא מבין ארמות נתן לנו:

כל חמץ ושואר שיש ברשותי, שלא ראיינו ושלא בערפתו, יתבטל ויהי כעפר הארץ. אחריו הביטול אומרום:

יְהִי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתהן לנו כח ויכולת ועוז וסיע, לפשפש בגעין בתי הנפש אשר נואלנו בעצת צרכנו הרע: אָנָא יהוה, הַפְּרָד נָא מַעֲלֵינוּ צַד הַרְעָשָׁבְּצָר הַרְעָ, וַיַּזְכְּנָנוּ וַיַּתְלַבְּבָנוּ בְּכָל הַצָּר הַטוֹב. הַשִּׁבְעָנוּ אֶבְיָנוּ לְתָרְתָּה. וַיַּקְרְבָנִי מַלְפָנֵנוּ לְעַבְדָתָךְ. וַיַּחֲזִירָנוּ בַתְשִׁיבָה שֶׁלְמָה לְפָנֶיךָ. וַתְרַפֵּא אֶת מַאתִים וַאֲרַבִּים וְשָׁמָנוּה אִיבָרִים, וַיַּלְשֵׁשׁ מַאוֹת וְשָׁשִׁים וְחַמְשָׁה אַיִדִים שֶׁל נַפְשָׁנוּ, וַשֵּׁל גַּפְנָנוּ, רַפְאָה שֶׁלְמָה. וַעֲלָה אָרוּבָה וַמַּרְפָּא לְכָל תְּחִלּוֹאַנוּ וְלְכָל מַאֲכָבָנוּ וְלְכָל מַפְתָּחָנוּ. כי אל מלֵח רופא רַחֲמָן וְנָאכְן אֶתְתָּה. עַלְיָנוּ אֶלְיָהָי שְׁעָנָנוּ עַל דָּבָר קְבּוֹד שְׁמָךְ" (תהלים עט, ט). וְהַקְרִין מַאֲסָר חמץ אָפְלוּ מַכְלֵל שָׁהוֹא, בְּשָׁנָה זוּ וְבְכָל שָׁנָה וְשָׁנָה הַבָּא עַלְיָנוּ לְחַיִם טוֹבִים וְלְשָׁלוּם, אָמֵן בְּנֵי יְהִי רְצֵן. יְהִי לְרָצֵן אֱמֹרֵי פִי וְהַגְּיָון לְבִי לְפָנֶיךָ, יהוה צּוֹרֵי וְגָאֵלֵי".

חידונים לילדים

חידון ילדים בכיתות א-ג:

- 9. הכלל היסודי בה�עת כלים לפסח הוא:**
- א. כבוליין ער פולטן
 - ב. חמץ אינו בטל בשישים
 - ג. חובה להגעלן אך ורק במים שלנו.
- 10. לפני בדיקת חמץ צריך לבדוק:**
- א. על בדיקת חמץ
 - ב. שהחינו וקיימו - עם גמר הניקיונות לפסח
 - ג. על בירור חמץ
- 11. מבה שטורזה זהה מבה ש...**
- א. שמרו עליה שלא תירטב משעת האפייה.
 - ב. שמרו עליה שלא תירטב משעת התוחינה.
 - ג. שמרו עליה שלא תירטב משעת הקצידה.
- 12. מבה עשירה זהה:**
- א. מבה שהעשירות מגישים לעניים שלא יחסר להם בليل הסדר.
 - ב. מבה שנילואה בידי פирוטין וין
 - ג. זהה המבהeki מהודרת ללילה הסדר - מי שאוכלה מוגשים עשירין!
- 13. ברכה מיוחדת שמברכים בחודש ניסן**
- א. ברכת החמגה
 - ב. ברכת האילנות
 - ג. תפילה הדריך ذר ליציאה מנצררים
- 14. על מי נכתב 'זהיא שעמדה'?**
- א. מים שמנזרו על משה בתיבה
 - ב. המעה השמורה
 - ג. ברית בין הבתרים
- 15. מהו הסמל לקרובן הפוך בקעודה הסדר?**
- א. דודע
 - ב. חרוטות
 - ג. ביצה
- 16. כל דכפני' נאמר על מי יש:**
- א. שבע
 - ב. עמי
 - ג. רעוב

ואתה אכן הגדול הגיבור והנורא, "עורך את גבורתך, וכל היעשה לך". ובittel בחותה הטמאה והקלפה הנקראים שאור וחמצז. וכל אויביך וכל שונאים מחרה ייכרטו.

ומילכות הרשעה מחרה תעלף ונשבר ותכלם ותכנעים ותשימים במקורה בימינו: ובכן אין Kboid לעמך. מהלחה ליראה. ותקווה טובה לדורשיך. ופתוחן פה למיניהם לה. שמחה לאראצה. ושותון לעירך. ואמייתת גראן לדור עבده. ועריכת נר לבן יש מישקה.

ובכן צדיקים יראו ויושמחי. וחסידים ברעה יגלו. ועלתה תקפות פיה. והרשותה כליה בעשן פכלה. כי מעביר ממשלה זו מן הארץ:

ותמלה איתה יהוה אלינו מחרה על כל מעשיה. בהר ציון מישפן בבודה. ובירוחלים עיר מקדשה. פהטיב בדברי קדשך (טהילים קמו, י): "ימלה יהוה לעולם אליה ציון לדור ולדור קליפה": "יהיו לרצון אמרינו פי וקגון לבי לפניה. יהוה צורי ונגליל":

כל חמירא ראה בראשותי. החותמיה ורלא חוותה. הברטהה ורלא בערתייה. לבטיל ויהי בעפרא דארעא: כהעם שלוש פעמים: אחד כי אמר שלש פעמים:

ונם לא מביך ארמותיכ יכול לומר:
כל חמץ ושאור שיש בראשותי, שראותי ושלא ראיתוי, שבערתוי ושלא בערטוי,
יתבטל ויהי בעפרא הארץ.
לאחר הבישול יאמרו:

уни רצון מלפני יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שטרחים עלינו. ותשمرנו ותצילנו מסור חמץ אפלו מכל שהוא, שנוז כל שניה ושותנה, כל ימי חיינו. וכשם שבערנו רקם מטבחינו ביום החה. כן תעננו ותסייענו לבער הימר קרע מקרבנו:

אנא יהוה, הפרד נא מעלינו צד קרע שפיאיר קרע. ותזקנו ותלבינו בכל הייר לטוב. ותונבנ לך נפשנו ולקאר ביה ולהוסף בה פה ולהארה גודלה. ולהתקשר למעלה בקדשה עליונה. ותמיד פשרה ותחול עליינו קדשה העלינה:

קדשנו במצוותך. כן חלקנו בתרתך. שבענו מיטובך. שפוח נפשנו בישיעתך. ותשר לבנו לעבך באמת. ותעוזרנו על דבר בבוד שmag. ותמלא משלות לבנו לטובה לעובדך, אמן כן יהיו רצון. "יהיו לרצון אמרינו פי וקגון לבי לפניה, יהוה צורי ונגליל":

חידון לכיותות ז-ח:

1. קמיהה דפסחא הוּא

- א. קמיהה מיוחד שמננו מכינים דוקא 'מצחה שמורה'
- ב. 'קמיה' המיעוד לעזרה לנזקקים לקראת הפסח.
- ג. קמיה מיוחד לאפיית מצות רך ליל הסדר.
- ד. קמיה מצחה שאיתו אופים בפסח.

2. חסם חג האביב קשור ל:

- א. קציר השיעורים הרשון בשנה
- ב. קריית ההגדה דוקא בחודש ניסן שבו מתחילה האביב
- ג. יציאת מצרים בחודש האביב

3. כל מי שלא אמר שלושה דברים אלו בפסח לא יצא ידי חובתו:

- א. זבח פסח ו/or פסח זרוע
- ב. חזרות, זרוע, מרור
- ג. מצה, זרוע, מרור
- ד. פסח, מצה ומורור

4. מי רשאי לקרוא את ההגדה?

- א. ההווים בלבד
- ב. כל המשתתפים בלבד הסדר
- ג. רק הגברים
- ד. רק הילדים

5. אסוד לאכול חמץ:

- א. 7 ימים.
- ב. 4 ימים.
- ג. يوم אחד, היום הראשון בלבד לאחר הימים ורק מנתג.
- ד. ביום חול המועד בלבד.

6. מה זה צרך?

- א. צרך מנורו ומיצה - ذכר לקרים שאסוד לאכול בפסח.
- ב. צרך מנורו, חרשות ומיצה - משום שכך נתג הלל חזון בזמן בית המקדש.

- ג. צרך נחרשות עם קליות ואגוזים - כדי שהילדים ישאלו מהו נשנה.
- ד. צרך נחרשות ומיצה - ذכר לשעבוד מצרים.

7. מהי חובה עליינו לאכול מצה?

- א. בכל ימי החג.
- ב. רק בזמן מצאי מצה.
- ג. בימי הפסח ורק כשאנחנו מרגשים געוגעים ללחם עוני.
- ד. בזמן חובה אכילת מצה עם המרו.

8. מה עשה השוד בהגדה?

- א. אכל את המקל שהילכה את הגדי
- ב. שתה את המים שכיבו את האש
- ג. נער את החותול שפצע בבלב.
- ד. בעט בבלב שנשען את החותול.

9. מתי נחגג לראשונה חג הפסח?

- א. ביום הראשון לאחר חנוכה לארץ ישראל ביום ירושע
- ב. לאחר חורבן הבית הראשון - לעודד את העם.
- ג. כשבע ישראל עמד לקבל את התורה ממלח הר סיני
- ד. בלילה בו יצא עם ישראל ממצרים.

10. מותנים חוגדים, נעלים ברגליים

ואיך הם?

- ב. הבנות לקראות הייצה ממצרים
- ג. לאכילת מצה בלבד הסדר
- ד. היערכות לקראות המפגש עם המצריים ה兜רפים את עם ישראל.

11. מדוע צריך לזכור שהיינו פעם עבדים במצרים?

- א. כדי שנזכרו שתמיד צריך לשמור על חידותם של אחרים.
- ב. כדי שנזכרו שאסוד לפגוע באחרדים
- ג. כדי שנזכרו שאסוד לעם ישראל להתייחס גם במצבים קשים.
- ד. כל התשובות נכוןות

חידון לכיותות ז-ח - שאלות הוא והיא:

1. הוא אמרה, היא קשود ליל החג

2. הוא אחד הבנים בהגורה, היא הסתימה מה

3. הוא מרד, היא משפחתו של משה

4. הוא שב, היא אחד הסמלים בקורת הסדר

5. הוא האבא שלי, היא העונה בה יצאנו ממצרים

6. הוא טמן פח, היא תנוכות נערם

7. הוא וחבריו פיזרו ברוח, היא סמל קורובן הפסח בקורת הפסח

8. הוא בן בארමית, היא המכחה שידדה כانبין מעמים

9. הוא לא שעה, היא מצווה חשובה

תשובות ז-ח	תשובות א-ג
1. הגדי, הגודה	N.1
2. תם, תמה	2. ג.2
3. מורי, מורים	3. ג.3
4. חזור, חזורת	4. ג.4
5. אבי, אביב	5. ג.5
6. אובי, אובי	6. ג.6
7. זרוע, זרוע	7. ג.7
8. בר, ברד	8. ג.8
9. צדקה, צדקה	9. ג.9

חידון לשבת הגדול

הרב אליעזר

שנוקולבווח

רב קהילת נסוי אביב, בית שמש

מנחה קמואה דפסחא - מנהג
עתיק הווא, ואיך מופיע בש"ע.

והנה מצינו הטעמה מפורשת
המעודדת אותנו לקיים מצוה זו: "ובכןו
נא באתות אמר ה' צבאות אסלאם אפתח
לכם את ארונות השמים וחריקות לכם
ברוכה עד בלידך".

**אני קורא לכם לתרום ביד חכמה
למפעל החשוב של קמואה דפסחא
ולזואוג לעניין ענן!**

הרב יוני רוטניצוב

רב קהילת נצח מגש ומייסד
מרכז מעגלי נפש

משפחה שאין ידה משות
לקנות את מוצרי החג - מוצות,
יי' ומאלים לחג, לא תוכל
להרגז את תר הפוסח ותוך שמחה
וחירות. מצווה ברולה לסיע ולכוסי
מסיעין לו ומוסיפין לו מני השמים.
למען אחוי פועלת כל ימות השנה לסיע
למשפחות נזקקות ליצאת ממוגל העונן.
הם יודעים בדיק מי זוקם לסיע לפוסח -

**מצווה גודלה לתרום למפעל הקמואה
דפסחא של ארגון למען אחוי!**

הרב דוד בגן

רב קהילת משכן שילת ומתת שילה

הרמן"א (בשלוחו עוזר אורחה חיים תכט, א) כותב "מנחה לקנות חיטים לחולון
לענין לערוך פסח וכל מי שישיך לבני העיר ידריך ליתן זהה". מבארים הפוסקים
שהמנחה זהה קדום מ时候 - עד מזמן חכמי הגמara. למרות שיש מצוות צדקה
במשך כל השנה, חז"ל בדור ובעשורים הבינו שיש עין וצורך מיוחד לפני חג
הפסח לדואג לעניים, ולהשתדרל לתת להם דברים שימושו אוטם לקריאת החג.
למען אחוי דואגת במשך כל השנה לרבה משפחות נזקנות. התמיכה והתרומה למען אחוי
חשובה מאוד במשך כל השנה, ובזודאי לקרים חג הפסח. שינה חשיבות מיוחדת לעזה של למען
אחוי כיון שהוא רק לשוח הקצר אליו גם ובעיקר לטוווח הרוחח - להוציא את המשפחות
מהמצוקה שלה ולאפשר לה 'עומד על הרגליים' בנסיבות עצמה.

מצווה גודלה לעוזר למען אחוי, וכל מי שתמוך ועהר לארגון - יבודק מני השמים!

**יחד נטמא...
לכולם חג כשר ושמח!**

תורמו בנדיבות עצניין!

כדי שאחרים גם יצליחו ליהנות מהפסח שלهم!

**GIVE generously NOW so that others can
also enjoy their Pesach!**

**תרמו עכשווי:
Easy Ways to Donate:**

ONLINE
lemaanachal.org

02-999-1553
03-979-0140
כתובת Почט ישראל

ה震动ה בגדנאי BANK TRANSFER
讚美阿希, 17, Bin Gani 52
517747
Lemana Achai, Bank Pag 52,
Branch 179, Account No. 517747

